

Jubileumi esztendő – ünnepi koncertekkel

Gödöllőn kiváló szólisták, izgalmas programok várják a publikumot

Hármas évfordulót köszönhetnek idén Gödöllőn, hiszen a település várossá nyilvánításának fél évszázados jubileumát ünneplik, a szimfonikus zenekar is harmincöt esztendő múltja tekinthet vissza, ráadásul a Bartók év előtt is tisztelegnek. Horváth Gábor, aki hat esztendeje irányítja az együttest, izgalmas műsor összeállítást készített, s örül, hogy a programok nagy érdeklődésre tartanak számot. Ahogy annak is, hogy már működik a Regionális Zenekarok Szövetsége, ami valóban segítséget nyújt a társulatoknak.

■ *Három esztendővel ezelőtt már beszélgettünk az együttesről. Milyen újdonságokról, változásokról tud most beszámolni?*

– Nagyon lényeges, hogy azóta megszületett a Regionális Szimfonikus Zenekarok Szövetsége, s ez a szervezet gyűjti össze már másfél esztendeje a gödöllőihez hasonló, regionális célokat, feladatokat ellátó együtteseket. Szabó Sipos Máté karnagy úrral együtt létrehoztunk egy ilyen szövetséget, s ez azért is fontos, mert így mi is ott lehetünk a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének a taggyűlésein, egy szavazati joggal rendelkezünk, és a Zenekar című lapban is megjelenhetnek koncertjeink. Úgy vélem, ezáltal sikerült bekapcsolódnunk az országos vérkeringésbe, s ennek nagyon örülök. Évente találkozunk, megoszthatjuk egymással a gondjainkat, a felmerülő problémákat, valamint azokat a megoldásokat, amelyeket az egyes együttesek kitaláltak. Tudunk egymásról, arról, hogy mi minden történt, változott másutt, s már van olyan társulat is, amely szívesen csatlakozna hozzánk a jövőben. Gödöllőn sajnos az anyagi források még nem nőttek, de az bizakodással tölt el, hogy a bérleti és ifjúsági sorozataink, valamint a kastélykoncertjeink Gödöllőn szép közönség-érdeklődésre tartanak számot, nagy sikerrel zajlanak. A mai világban szűk az a réteg, amelyet a komolyzene érdekel, így eredményként könyvelhetjük el, hogy lelkesen és hűséggel jönnek hozzánk. Nagyszámú ifjúsági koncertjeinken pedig próbáljuk ennek a közönségnek az utánpótlását megteremteni.

■ *Az, hogy nagy a publikumuk, talán az is jelzi, hogy bérletsorozatot is tudtak indítani. Milyen műsorokat mutatnak be még ebben a szezonban, és milyen kínálatot várják a következő évadban a vendégeket?*

– Egy bérletbe négy koncert tartozik, amelyeknek általában a Gödöllői Művészetek Háza ad otthont, de akadnak emellett hangversenyeink még a Királyi Kastélyban is. Április közepén tartottuk a mostani sorozatnak a zárókoncertjét, s ezen kettős jubileumot is ültünk. Gödöllő várossá nyilvánításának ötvenedik évfordulója van ebben az évben, a zenekarunk pedig 35 éves. Így a műsorban Erkel Ünnepi nyitánya kapott helyet, Berecz Mihály, a 18 éves, nagyon tehetséges zongorista Beethoven-darabot játszott, s megtisztelt bennünket Orbán György zeneszerző, akinek Veronai vázlatok című, több apró tételből álló szvitjét is eljátszottuk. A programban még akadt gödöllői bemutató is, Stravinsky Tűzmadár-szvitje még sohasem hangzott fel nálunk. Büszkén mondhatom, hogy június végén, július elején Gödöllőn rendezik meg a Nemzetközi Chopin Zongoraversenyt, s az együttesünk az utolsó fordulóban és a gálán is kíséri majd a fellépőket, így megtanuljuk a szerző mindkét zongoraversenyét. Nagyon örülök neki, hogy a szervező, Darska Izabella bízik a zenekarban, és ide, Gödöllőre hozta ezt a megmérettetést.

■ *Milyen a következő szezon terve?*

– Októberben Kovács János jön el hozzánk, a koncert első részében a Bartók-év előtt tisztelegve Bartók-darabok hangzanak fel. Különleges csemege lesz ez Gödöllőn, már csak azért is, mert ellátogat hozzánk a Richter Pál vezette Népzene Tanszék néhány hallgatója a Zeneakadémiáról, akik megmutatják a feldolgozások eredeti, autentikus dallamait is. A Román népi táncok mellett a Magyar képek szerepelnek a programban. Szünet után pedig folytatódik a magyar műsor Liszt Tassójával és a Les Préludes-del. A novemberi koncert címe: Ismert és ismeretlen remekművek. E

hangversenyen Beethoven Leonóra-nyitányát, valamint Mendelssohn Olasz-szimfóniáját adjuk elő. Marcel Grandjany neve a hárfások számára ismerős lehet, neki született egy szimfonikus költeménye kürtre és hárfára, ám ez a mű nemhogy Gödöllőn, hanem még Magyarországon sem hangzott el sosem. Ravel és Debussy stílusában fogant impresszionista darab, amellett, hogy szép, igazi kuriózum. A következő bérleti koncert februárban lesz, de ezt megelőzően, december elején ismét adunk egy ünnepi koncertet. Ez lesz a Gödöllő város fél évszázados jubileuma előtt tisztelegő eseménysorozat egyik csúcspontja, Beethoven IX. szimfóniája hangzik fel a dirigálásommal. A 2017-es esztendő pedig a szokásos újrakezdéssel indul majd.

■ *Amelynek idén akkora sikere volt, hogy még a főpróbát is nyilvánossá kellett tenni...*

– Így igaz, s miután most egy másik gödöllői együttesrel, a Talamba Ütőegyüttesrel együtt lépünk fel, így bízom abban, hogy még egy harmadik estét is megtöltünk. A bérlet aztán februárban folytatódik, a harmadik koncert meghívott szólistája Jávor-kai Ádám, aki Dvořák-csellóversenyt játszik, s koncertmesterünk szólójával hangzik fel Rimszkij-Korszakov Seherzádé-szvitje. Március végén a sorozat záró estjére Bali Jánost, a zenekar régi barátját, a nagyszerű barokk szakértőt hívtuk meg, vele hangzik fel majd Bach János-passiója. Bachtól Mendelssohnon át Bartókig terjed a paletta, igyekszünk olyan programot kínálni, amelyben az ismert, a népszerű és a kuriózum is jól megfér.

■ *Azt látom, arra törekednek, hogy ne csak zene, hanem a társzművészetek is megjelenjenek a koncertjeiken. Van táncos, színmű...*

– Így van, s ez is nagyon tudatos a részünkről. Amennyire az anyagi lehetőségeink engedik, próbálunk még nagyobbat és nagyobbat álmodni. Igyekszünk nemcsak a fülnek, hanem a szemnek is értéket adni.

■ *A Budapesthez való közelségnek hasznát veszik? Segít a közönség, a művészek tekintetében?*

– Publikum szempontjából nem jelent olyat sokat, jönnek néhányan, de ez nem számottevő, elsősorban a lokálpatrióta közönségünkre számíthatunk. Abban azonban segítséget jelent, hogy a vendégmuzsikusok, kíségetők szívesen jönnek el városunkba. Számunkra is lényeges, hogy a muzsikusok több lehetőséget kapjanak, hiszen általában a regionális szövetségbe tartozó együtteseknél, ahol nincsenek státuszban a zenészek, három láb jelenti a megélhetést: a zeneiskola, a helyi zenekar és a helyi színház. Ebből a szempontból is lényeges szerepet játszanak ezek a társulatok.

■ *Őn is sokat tett, tesz azért, hogy a Regionális Zenekarok Szövetsége megszülessen, működjön. Mi mindent köszönhetnek még annak, hogy szövetségbe tömörültek?*

– Apróságok ezek, de fontosak. Tudjuk, hogy kik vannak a kalapban, és nincsenek a társulataink összemosva másokkal. Együtt pedig az érdekvéonyesítés is sokkal egyszerűbb. Mi nem feltétlenül több pénzt szeretnénk, hanem a meglévő támogatást fixen és biztosan. A legnagyobb gond ugyanis mindannyiunknál az, hogy úgy kell évadot tervezni, hogy nem tudjuk, az adott pályázaton nyerünk-e pénzt vagy sem. Borzasztó érzés úgy tervezni, hogy nem tudjuk, megvalósul-e vagy sem. Gödöllő az adott összeget, amit már jónéhány éve ad, továbbra is biztosítja. A városvezetés azon van, hogy ezt a támogatást vehessük mindig fixnek. A probléma az, hogy ez nem tud emelkedni. És nem az ő hozzáállásuk miatt, hanem azért, mert olyan többletfeladatokat kapnak, hogy örülnek, ha az ad-dig meglévőt tudják tartani...

■ *Milyen forrásokból jutnak még pénzhez?*

– Pályázunk az EMMI-nél és az NKA-nál, emellett van jegybevétel, tao-támogatás. Mindenki évről évre azzal szembesül, hogy nem elég a büdzsé, hiszen egyetlen koncert költsége 2-2,5 millió forint. Aztán vala-

hogy, bővészkedés árán végül csak 32-33 millióból sikerül a tervezett szezont megvalósítani. Témérdek küzdelem az ára, szerencsére a művészek is megértőek, akik hozzánk jönnek vendégszerepelni. Néha a szezón végén mi sem értjük, hogy mindez hogyan sikerült...

■ *Azért azt látom, a programot böngészve, hogy neves karmestereket, szólistákat lát-nak vendégül...*

– Az utóbbi néhány évben például Várdai István, Baráti Kristóf, Klenyán Csaba, Várjon Dénes járt nálunk, és nagyon sok olyan művészt köszönhattunk, akik kiemelkedő előadók. Várdai István például olyan elfoglalt, hogy éppen csak be tudott bennünket szorítani a programjába, de mi meg azzal tudtunk segíteni neki, hogy Rubinstein II. csellóversenyét velünk játszhatta el először, majd két hét múlva a Carnegie Hallban adta elő. Ő is örült, hogy kipróbálhatta, mi meg annak, hogy ilyen rangos vendég járt nálunk. Ezzel mindkét fél nyert.

■ *Ahogy a honlapot olvasgattam, azt lát-tam, még külföldi turnékat is vállalnak.*

– Az utolsó hat évben, mióta a zenekarral dolgozom, az a jellemző, hogy két testvérváros hív minket vissza rendszeresen. Az egyik Bécs külvárosában található, Laxenburg, a másik pedig a Prágához közel fekvő

Brandys. Évente, két évente lépünk fel náluk. Még olyan is előfordult, hogy onnan is jött vendégkarnagy hozzánk. Szeretném még a csíkszeredai kórust megemlíteni. Csíkszereda és Gödöllő szintén testvérvárosi kapcsolatban van, a kórus már muzsikált nálunk. Két-háromnapos turné még a mi életünkbe is belefér.

■ *A budapesti közönség is találkozhat az együttesel.*

– A főváros felé két irányban nyitunk. Több alkalommal előfordult már, hogy egy friss tag diplomakonzertjén muzsikáltunk. Időnként egy-egy amerikai kórus is megtalál minket, s velük szintén fellépünk Budapesten is. A vendégkórus azért örül, mert mi koncerthelyszínt és közönségbázist tudunk számukra biztosítani, mindez a mi életünket is színesíti, hiszen így oratorikus kompozíciókhoz is könnyedén hozzájutunk. Gödöllőn előadunk operát is, ilyen volt a Figaro házassága koncertszerűen, a Szerelmi bájital szcenírozottan, de öt évvel korábban egy teljes Csárdáskirálynő is szerepelt a programban. Két-három évente bele kell, hogy férjen az életünkbe ilyen volumenű feladat is.

■ *Milyen tervekkel, célokkal kezd neki a következő időszaknak?*

– Igyekszem a repertoárt mindig bővíteni. Persze, néha előfordul, hogy valamit még egyszer előveszünk, de nekem célkitűzésem, hogy a zenekar minél több művet előadjon, hogy minél színesebb legyen a paletta. Mióta a vezetőjük lehetek, azóta alig ismételtünk. Az egyik törekvésem az, hogy a legfontosabb szimfóniák, nyitányok, és versenyművek mellett minden más műfajt is meg kell szólaltatni, ezek ugyanis a legókockái, az építőkövei a zenekar továbbfejlődésének. Persze a program összeállítása sem egyszerű, hiszen a Művészeti Tanáccsal is egyeztetek, s nagyon sok szempontot kell figyelembe vennünk. Mindebből alakul ki egy remélhetőleg színes műsor, melynél egyébként még arra is figyelniünk kell, hogy minden koncertünkön nem lehet hatalmas az apparátus, hiszen az nagyon megdrágítja az előadásokat. Időnként Haydn, Mozart-méretű együttesel kell beérnünk... Emellett persze a program minden korszakot fel kell öleljen. De az, amikor már a darabokat válogatja az ember, már a sok nehézség ellenére is édes kín...
R. Zs.